

O Stworzycielu, Duchu, przyjdź! Nawiedz dusz wiernych Tobie krąg. Niebieską łaskę zesłać racz Sercom, co dziełem są Twych rąk. Pocieszycielem jesteś zwan I najwyższego Boga dar. Tyś namaszczeniem naszych dusz, Zdrój żywy, miłość, ognia żar. Ty darzysz łaską siedemkroć, Bo moc z prawicy Ojca masz, Przez Boga obiecany nam, Mową wzbogacasz język nasz. Światłem rozjaśnij naszą myśl, W serca nam miłość świętą wlej I wątłą słabość naszych ciał Pokrzep stałością mocy Twojej. Nieprzyjaciela odpędź w dal I Twym pokojem obdarz wraz. Niech w drodze za przewodem Twym Miniemy zło, co kusi nas. Daj nam przez Ciebie Ojca znać, Daj, by i Syn poznany był. I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch, Niech wyznajemy z wszystkich sił. † TCHNIENIE BOŻE Uroczystość Zesłania Ducha Świętego zajmuje szczególne miejsce w życiu każdego wiernego. „Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: Abba, Ojcze! A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem” (Ga 3:6-7). Za pomocą Ducha Świętego stajemy się mocniejsi w wierze. Tchnienie Boże wyzwala nas od grzechu, odradza w nowym życiu.

W dzień Pięćdziesiątnicy Duch Święty obdarował Apostołów łaskami – prorokowaniem, mądrością, darem języków, darem czynienia cudów i innymi. Następnie Apostołowie kontynuowali dzieło Jezusa, chrzcili i namaszczaali Duchem Świętym, rozszerzając grono dzieci Bożych. Dlatego ten dzień jest uważany za początek Kościoła.

Katechizm Kościoła Katolickiego stwierdza: „Poznanie wiary jest możliwe tylko w Duchu

Świątym. Aby pozostawać w jedności z Chrystusem, trzeba najpierw zostać poruszonym przez Ducha Świętego”. Nauka Kościoła w tym stwierdzeniu opiera się na tekście Pisma Świętego. „Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: „Panem jest Jezus” (1 Kor 12:3). Duch Święty namaszcza człowieka, obdarowuje łaskami, pomaga pogłębić wiarę. Namaszczenie oznacza pieczęć duchową (Katechizm, 1293). Każdy wierzący katolik po przygotowaniu do głębszego zjednoczenia z Bogiem przyjmuje bierzmowanie. Tego sakramentu udziela ksiądz biskup, który jest następcą Apostołów Jezusowych i ma moc namaszczenia Duchem Świętym.

Czym dzisiaj jest dla nas bierzmowanie? Warunkiem, bez którego nie dostaniemy ślubu w kościele lub nie zostaniemy chrzestnymi dziecka? Czym powinien stać dla nas sakrament bierzmowania: namaszczeniem Duchem Świętym czy tylko hołdem tradycji, obowiązkiem przed otoczeniem? Prawo kościelne wypowiada się w tej kwestii precyzyjnie: do sakramentu może przystąpić tylko ten, „kto został najpierw ochrzczony i ugruntowany w życiu wiary” (kan. 889,1).

Najważniejszym czynnikiem w podejmowaniu decyzji o przyjęciu sakramentu jest świadomość i osobistość postanowienia. Natomiast dla osób zaniedbanych religijnie i obojętnych w wierze odpowiedni czas może przyjść później, kiedy człowiek przeżyje osobiste nawrócenie.

Nie należy naciskać na kandydata z przyjęciem pozytywnej decyzji co do przystąpienia do sakramentu bierzmowania. Trzeba pokazać wielką ważność tego sakramentu – namaszczenia Duchem Świętym. Godne przyjęcie darów Ducha Świętego wymaga od człowieka oczyszczenia od grzechów ciężkich, a więc stanu łaski uświęcającej. Dlatego do bierzmowania nie może przystąpić ten, kto nie zdecydował się zerwać z grzechem do końca. Takie postanowienie często potrzebuje długiego przygotowania, jak również pomocy po uzyskaniu darów Ducha Świętego. Dlatego ważne jest wybrać sobie godnego świadka bierzmowania.

Świadek bierzmowania powinien troszczyć się o to, aby bierzmowany postępował jak prawdziwy świadek Chrystusa, a więc wiernie wypełniał przyjęte w tym sakramencie obowiązki (kan. 892). Podjęcie decyzji bycia świadkiem też zobowiązuje. Odpowiedzialność za innego zawsze wymaga dużo sił. Z pomocą w wytrwaniu w wierze przychodzi także patron, imię którego przyjmuje bierzmowany.

Czym jest bierzmowanie? Przede wszystkim świadectwem dojrzałości wiernego. Chrześcijanin, który zrozumiał główne prawdy życia, po prostu potrzebuje ściślejszego kontaktu z Panem. Moje własne przeżycia z sakramentu bierzmowania były bardzo wzruszające.

Otrzymałem tę łaskę z rąk księdza biskupa Kazimierza Wielikosielca. Od razu poczułem się dorosły, zobowiązany do ścisłego wykonywania prawa Pańskiego. Zostałem wzmocniony dla dalszego trwania w wierze Kościoła.

Święto Zesłania Ducha Świętego i uroczystość przyjęcia sakramentu bierzmowania są obchodzone w naszych parafiach bardzo uroczyście i przy licznym udziale wiernych. Na bierzmowanie zapraszamy swoich krewnych i znajomych. Cieszy nas niezwykle przyjazd księdza biskupa i udzielenie wiernym darów Ducha Świętego. Przyjęcie tego sakramentu jest zawsze wzruszające i ma niezwykle ważne znaczenie. Namaszczenie Duchem Świętym utrwala nas w wierze i obdaruje wieloma łaskami.

Bądźmy dobrej wiary, że do Boga dotrze jak najwięcej ludzi. W tej drodze wielu z nas dopomoże Duch Święty. To za Jego sprawą Maria zaszła w ciążę; podczas chrztu Jezusa w wodach Jordanu Duch Święty zstąpił na niego w postaci gołębiczy, a głos z Nieba mówił: „Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie” (Mt 3:17); Duch Obietnicy został zesłany na Apostołów w postaci języków z ognia, po czym Apostołowie przemówili do tłumu obcymi językami.

Ważnym warunkiem w przyjęciu Ducha Świętego jest dobrowolność w naśladowaniu Pana. Maria i Apostołowie z całego serca wierzyli Bogu, a Pan Jezus był posłusznym woli Ojca. Tak więc i my - bądźmy wierni i posłuszni Bogu, w Trójcy Jedynej.